

DEGELLIJK

Redactie pastet.

Met ingang van september draait de nieuwe redactie. Dit is het eerste nummer van Degellijk en wij hopen dat het een succes zal zijn.

Wij hebben het een en ander veranderd zoals b.v. het formaat, dat iets groter genomen is dan voorgaande jaren. Iedereen, vooral de redactie, streeft naar een goede schoolkrant, daar kunnen wij zelf een hoop aan doen, maar jullie kunnen ons nog veel meer helpen.

De redactie staat geheel open voor ideeën en vooral voor kopij. Beneden in de hal staat een kopijbus, maar de kopij kan natuurlijk ook bij een van de redactieleden worden ingeleverd. Aan kopij hebben wij een schromelijk gebrek. Het ligt in de bedoeling om Degellijk éénmaal per maand uit te laten komen; hier mankeerde het verleden jaar nogal eens aan. Dit was echter te wijten aan het feit dat jullie nooit kopij inleverden. Wij verwachten dit jaar veel van jullie, heel veel! Maak er wat van, het is jullie schoolkrant!

Wij wensen dit jaar iedereen bijzonder veel succes toe,

De redactie bestaat uit:

Hoofdredacteur

Redacteur

Redacteur

Redacteur-fotograaf

Lay-outman

Jert Smit

Jan de Bree

Gert van Doorn

Frank Schut

Rob Keyzer

Aan het begin van de cursus maak ik gaarne gebruik van het aanbod van de redactie om iets in 'Degelijk' te schrijven. Te meer omdat dit blad zuiver een aangelegenheid is van de A.G.C.S. en officieel niet van de schoolleiding uitgaat.

Ik begin dan ook met de wens dat jullie lijfblad ook dit schooljaar een bloeiend bestaan zal hebben, mede door een overvloed van bijdragen uit jullie pennen.

De eerste klassers zijn nu wel een beetje aan de sfeer in de school gewend en zullen ontdekken, dat regelmatig werken van het begin af, een vlot verloop van de studie ten goede komt. Laat je niet verleiden tot een soort studentenleven, waarin het studeren op de tweede plaats komt. Natuurlijk gun ik jullie de pretjes. Het behoeft helemaal geen saaie schooltijd te worden. Daar zorgt de vereniging wel voor, tenminste als de plannen, die het bestuur heeft, ook werkelijkheid worden.

Ook de schoolleiding zal trachten door het organiseren van excursies in binnen- en buitenland voor een behoorlijke afwisseling te zorgen.

De tweede klassers gaan nu al de basis leggen voor hun kennis, die zij hopelijk het volgende jaar in de praktijk mogen toetsen. Ik verwacht, dat eind 1966 de definitieve beslissingen hierover genomen kunnen worden.

De derde-klassers zullen in het voorjaar eindexamen mogen doen. Eind maart begint dit feest. Zodra wij de gegevens van de werkgeversorganisaties hebben ontvangen, zal het gehele eindexamenprogramma worden bekend gemaakt. Wees er van overtuigd, dat zowel de docenten als ik met jullie meeleven en bij eventuele problemen graag aan de oplossing willen meewerken,

jullie directeur

De heer Haalboom is bereid voor de Uto een cursus calligrafie te geven op dinsdagmiddag van 5 - 6.15 uur.

De kosten bedragen f 25,— en de cursus begint op dinsdag 8 november. Opgave voor deze cursus bij de administratie, afd. Uto.

directie uto.

A.G.C.S. in nieuwe vorm.

Allereerst willen wij de beide voorgaande besturen bedanken voor de toewijding waarmee zij zich van hun taak gekweten hebben.

Het nieuwe bestuur luidt als volgt:

Voorzitter: René Wagtendonk, Secretaris: Ruud Grandel, 2e Secretaris: Jean Riepe, Assors: Reinder Sierksma, Bart van Dongen Torman, Dick van Zanten.

Het bestuur stelt zich voor de volgende richtlijnen aan te houden:

1. Het eerste feest te geven op vrijdagavond 14 oktober van 20 - 2 uur. De toegangsprijs zal inclusief 2 consumpties à 50 ct f 2.00 bedragen. Dames gratis toegang.
2. Ieder lid van A.G.C.S. ontvangt een lidmaatschapskaart, welke hij verplicht is bij ieder evenement van de A.G.C.S. bij zich te dragen en op verzoek te tonen.
3. Algemene herziening van de statuten, welke op latere datum aan ieder lid van de A.G.C.S. zullen worden uitgereikt.
4. Het houden van jazz- en soosavonden.

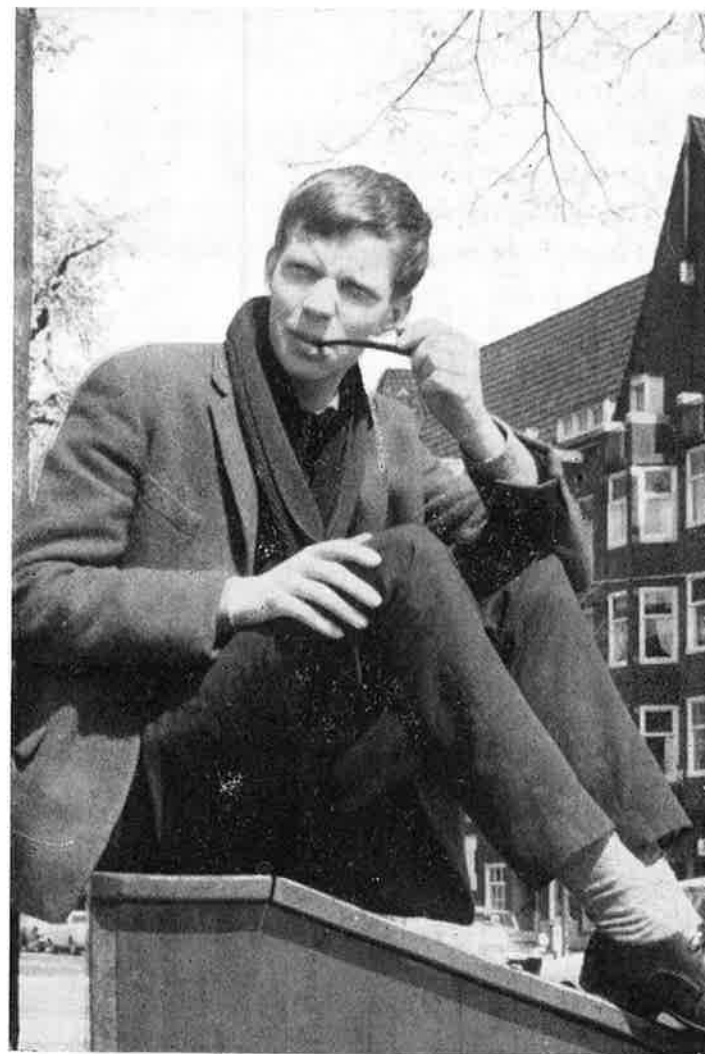
Het bestuur

In memoriam Hans Bouman.

Tot grote ontsteltenis en droefheid van velen is op zeventien juli geheel onverwachts overleden onze goede vriend en medescholier Hans Bouman.

Wij hebben Hans leren kennen als een rustige, sympathieke jongen, wiens vriendschap en hartelijkheid wij erg zullen missen.

had, door de grote spiegelglazen ruit vloog, buiten een lantaarnpaal doofde en toen op het plaveisel stuk sloeg.

Ach, veel meer is er van het feest eigenlijk niet te vertellen, nou ja, om half twee stortte ook de voorgevel in. En toen om kwart over vier de politie kwam, was alleen de vloer in de keuken nog over, de rest was ingestort. Het hele flatgebouw moet waarschijnlijk opnieuw opgetrokken worden.

Door de tralies kan ik op de gracht kijken, de zon schijnt en door het gras loopt een klein meisje met een ballonnetje. Kom je me eens een keer opzoeken? (Ik heb nummer 57489, en ik zit in 167).

Kusje, Sietze.

Eerste klas.

Een nieuwe stroom Uto leerlingen is weer aangekomen. Frappant is het verschil met verleden jaar. Op dit moment genieten wij veel belangstelling van alle eerste-klassers. Wij denken dat zij zich nu afvragen waar dat verschil nu wel in zit. Dit zullen wij gauw voor jullie uit de doeken doen.

Wij ergeren ons nl. dood aan sommige individuen van de eerste klas; en wij zijn van mening dat alle tweede en derde jaars dit zullen beamen. Wij achten het niet nodig om in details te treden. De zit-blijvers (ook nog niet eens allemaal) en nog enkele uitzonderingen zijn nog wel te aanvaarden. Deze situatie moet drastisch gewijzigd worden. Als jullie het zelf niet kunnen, dan zullen leraren en wij jullie wel helpen in te zien dat jullie in zo'n staat van ellende over enkele jaren in het bedrijf en nu op school (immers wij dienen toch de naam van de Uto in ere te houden) niet zo kunnen verschijnen. Deze *kleine* actie moet *grote* gevolgen hebben !!!

Twee collega's

P.S. Reacties kunnen alleen schriftelijk worden ingediend.

**Hij greep mij bij mijn slanke hals,
Ik kon mij niet verweren,
Hij sloeg zijn handen om mijn buik,
En ontdeed mij van mijn kleren,
Toen drukte hij zijn hete mond begerig op de mijne,
En voelde ik de levenskracht allengs uit mij verdwijnen,
En toen ik niks meer geven kon,
Heeft hij mij ruw verstoten,
En direct een tweede fles zijn keelgat in gegoten.
Zo lag ik daar gebroken neer,
Hij die zich bezatte en ik die eens 1 liter Chianti-wijn bevatte**

**Kopij inleveren voor één november bij redactie
of in de kopijbus in de gang.**

Dus niet allemaal tegelijk
anders valt de boel in pastei.

De cliché's voor de omslag werden geleverd door de firma Koningsvelt uit Amsterdam.

Het papier werd door de firma Proost en Brand geleverd.

Binnenwerk: Masqué High Proof 100gr.

Omslag: Chromolux 185gr.

'Attentie: De Vries, komen op kamer drie-zevenendertig.' Vanuit mijn spreekkamer hoor ik mijn eigen stem metaalachtig resoneren in de lange gang. Slof slof - naderende voetstappen. Te oordelen naar het geluid van zijn stap heeft De Vries er niet zo erg veel zin in!

'De Vries? Ga daar maar binnen bij de dokter.' Dat is de stem van de schrijver, die de keurlingen in zijn grote classificatieboek opschrijft en later, als ze bij mij geweest zijn, de uitslagen van de psycho-diagnostische keuring bijhoudt.

'Binnen!' Op de drempel staat een 16-jarige jongen met zomersproeten. Hij kijkt me wat wantrouwend aan. 'Ga zitten, De Vries.' Ik gebaar naar de stoel tegenover mijn bureau. 'Jij komt uit Heerlen?' 'Ja dokteg.' De brouwer is vrijwel niet te onderscheiden van een g. 'Mooi - eens even kijken - ' Ik pak z'n papieren en snuffel er een beetje in. Volgens de gegevens is De Vries de jongste uit een groot gezin die de vorige maand zijn LTS-opleiding Machinebankwerken heeft voltooid. Hij wordt me aangeprezen door de testleider als een wat schuw, kinderlijk manneke, dat nog nooit langer dan drie dagen van huis is geweest. 'Heimwee niet uitgesloten' schrijft hij onder z'n conclusie - nee, dat haalt je de koekoek!

'Vertel eens, was jij al lánq van plan om bij de Koninklijke Marine te solliciteren?' Onwillekeurig betrap ik mezelf erop, dat ik mijn tong-r vervang door een keel-r. 'Jawel dokter, al een jaar.' 'En wat zou je willen worden bij de Marine?' 'Machinist dokter, en als dat niet kan graag Marinier.' Marinier! Een keurkorps, harde training, ijzeren discipline, forse kans op uitzending - met de beste wil van de wereld kan ik me dit ventje niet als marinier voorstellen! 'Hoe ben je er zo toe gekomen, De Vries, om je als vrijwilliger bij de Marine aan te melden?' Zijn blik wordt trouwhartig. 'Er is iemand bij ons op school geweest, dokter, die ervan verteld heeft, en het leek me erg mooi. Mijn broer is er ook bij.' Inderdaad, op de papieren staat zijn 19-jarige broer als marinier vermeld.

'Wat vinden je ouders er van?' 'Die vinden het goed, dokter.' Hij geeft het antwoord zó snel, dat ik even argwanend opkijk, en wat verder dóórgraaf. 'Vonden ze het direct goed, toen je voor het eerst vertelde dat je wel naar de Marine zou willen?' Z'n blik wordt neergeslagen. 'Ons vader gaf meteen toestemming.' In dit vak moet je goed kunnen luisteren. 'En moeder?,' Even aarzelt hij. 'Moeder was er eerst niet zo erg vóór, ze dacht dat ik niet zo lang van huis zou kunnen,' komt er dan. 'En dacht je zelf dat je dat wel

kon?' ging ik door. 'Toch wel, dokter.' Hij kijkt me een tikje verbeterd aan. 'Je bent nog nooit lang van moeder weggeweest, is het wel?' 'Drie dagen.' Kortaf.

Tja, dat is ook wel een probleem. Hoe kan zo'n jongen nu ooit voor zich zelf bepalen of hij heimwee zal krijgen of niet - hij heeft nog nooit de kans gehad. Daarbij - de jongste uit het gezin, met vier oudere zusters; dat joch heeft duidelijk vijf moeders gehad! Zou zijn keuze voor de Marine niet een poging zijn om zelfstandig te worden, en aan zijn omgeving (en zichzelf!) te tonen, dat hij geen kind meer is?

Eens kijken of er aanknopingspunten zijn te vinden in de vlekentest volgens Rorschach. Ik blader in zijn papieren. Toch wel geniaal, die methode van Rorschach. Hij heeft eenvoudig klodders inkt op een papier gegooid, het papier dubbelgevouwen en het aldus verkregen resultaat aan allerlei proefpersonen getoond met de vraag, wát die proefpersonen in die inktvlekken zagen, dus op de manier waarop je wel eens een gezicht in een wolk kan zien. Hem bleek toen, dat bepaalde antwoorden zekere conclusies toelieten omtrent de karakterstructuur van de ondervraagde. De grap is namelijk, dat de proefpersoon het idee heeft: 'Wat haal ik uit die vlek?', maar dat je het in feite kunt ómdraaien: wat haalt die vlek uit de proefpersoon!

Nee, uit de Rorschach-test blijkt geen heimwee. Wèl een licht autoriteitsprotest - dat klopt dus wel met mijn vermoeden dat deze jongen zich wat beknót voelt in het gezin.

Ik gooi het over een andere boeg. 'Wat trekt je eigenlijk bij de Marine?' Er komt een lachje over zijn sproetenkop. 'Varen, dokter; ik wil wat zien van de wereld. En de opleiding is erg goed, zegt mijn broer.' In de toon waarop hij zegt mijn broer' zegt, klinkt iets van bewondering door. 'Je wordt er mán van,' voltooit hij. In gedachten zie ik de reclameplaat voor me: Zorg dat je er bij komt. Een matroos n een smetteloos wit pak, messcherpe vouw in de broek, turend over de reling naar een verre kust. Eigenlijk zouden ze ook eens een plaat moeten maken met een zeezieke Janmaat erop! Nu eens kijken hoe het met dat aautoriteitsprotest staat. 'Zou je wel tegen de discipline kunnen?' 'O ja dokter, ik kan heel goed gehoorzamen.'

Het gesprek gaat door. Ik informeer hoe zijn schooltijd is geweest, of hij veel vrienden heeft, wat zijn hobbies zijn. Of hij ooit ernstig ziek is geweest, of hij het eens is met zijn eigen opvoeding ('Zou je je eigen kinderen nèt zo opvoeden?') Of hij al een meisje heeft. Of hij sexuele voorlichting heeft gehad. Of hij wel eens iets met de politie te maken heeft gehad. Hij antwoordt onbevanging.

Tenslotte zeg ik: 'Goed De Vries, geef deze kaart dan even hiernaast aan

het tafeltje af, dan word je weer verder geholpen.' Ik krijg een hand van hem. Weg is hij. Op de papieren vul ik hem psychisch geschikt acht voor dienstname bij de Zeemacht, met de aantekening, dat hij nog wat gecoached moet worden. Het is een beetje een gok!

Jaren daarna heb ik hem nog eens teruggezien. Een forse korporaal- machinist was het geworden; vriendelijk, zelfbewust. Z'n sproeten waren verdwenen in het egaal-bruine gezicht. Behalve de brouwer was er eigenlijk niets over van het aspirant-beroepsje van toen, en ik zou hem dan ook nooit herkend hebben als ik niet de papieren van toen voor me had gehad benevens zijn conduite-boekje van nú. Hij kwam om te worden gekeurd voor het brevet hulp-duiker.

'O ja, ik heb het best naar mijn zin, dokter. Nooit spijt van gehad.' — 'Heimwee . . . ja, in het begin wel, maar mijn maten hebben me er doorheen geholpen. En nou zit het wel snor.'

De aantekeningen bij zijn laatste conduites luiden: 'Stabiel, betrouwbaar, hulpvaardig; goed kameraad. Kan soms eigenwijs zijn.' Ik grinnikte; met een héél klein handje wuifde zijn lichte autoriteitsprotest naar me.

Dagboek van Parijs

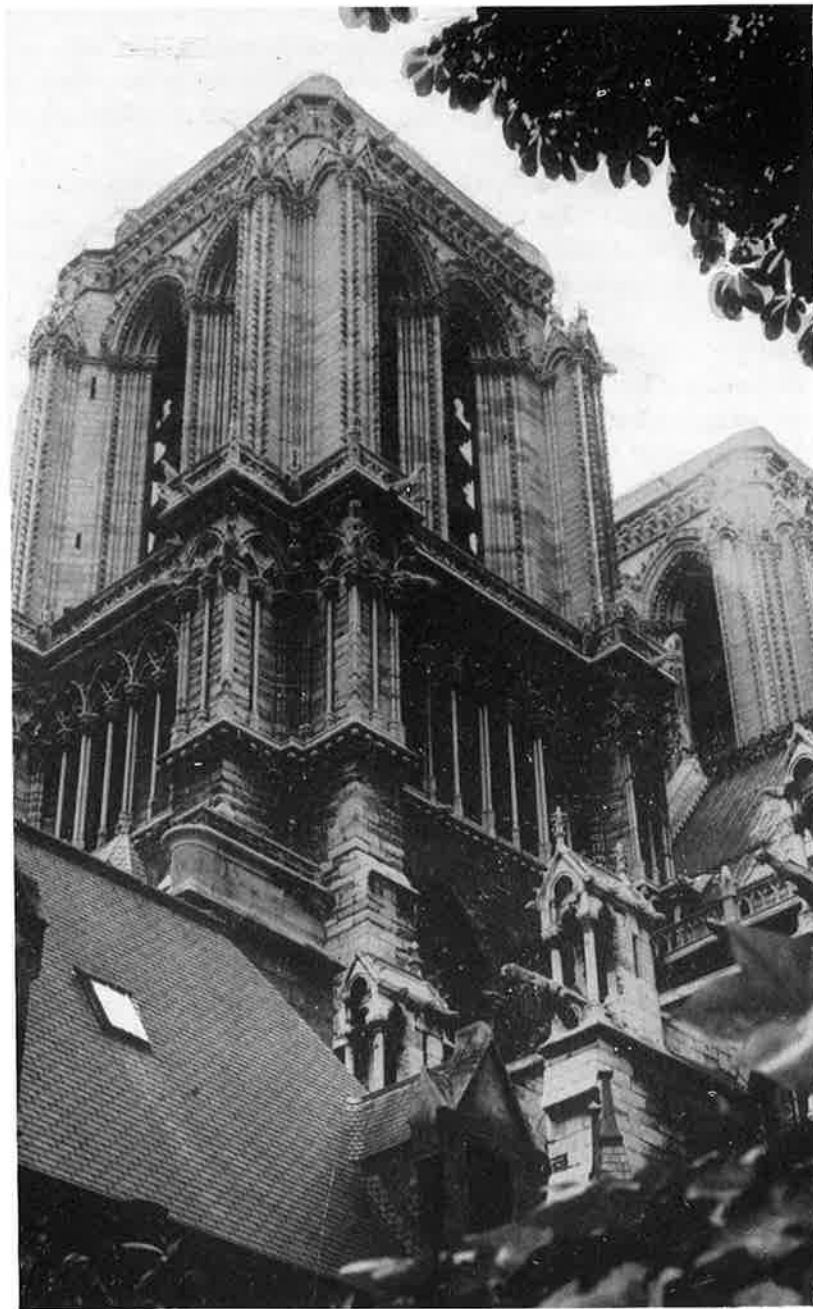
Maandag 9 mei.

Na veel, zelfs heel veel voorbereidend werk van veel mensen vertrokken wij naar Parijs. Een reis die voor geen van de jongens een teleurstelling is geworden.

De groep was verdeeld over 2 bussen, één onder leiding van de heer de Winter en de heer Wolff, geassisteerd door mej. Herma en mej. Marjan, de ander onder leiding van de heer Surink. Zo vertrokken we dan voor een ongeveer elf uur durende busreis.

Onze eerste stopplaats was Wernhout, waar we koffie dronken en even onze benen konden strekken. Hierna gingen we in een ruk door naar Maubeuge. We mochten in België niet stoppen in verband met de mogelijkheid dat er jongens zouden zijn die sigaretten kochten.

Na Maubeuge gingen we door het prachtige landschap van Noord-Frankrijk naar Parijs. De sfeer in de bus was enorm goed ondanks het feit dat we al

7 uur in de bus zaten.

Om half zes bereikten we dan Parijs. Het duurde nog wel even voordat we de plaats van bestemming hadden bereikt, namelijk het Panthéon, waar we in 'le foyer des étudiants' onze warme maaltijd gebruikten. Hier zouden we voortaan iedere dag gaan eten. Het eten was goed en er was keuze uit verschillende groente- en vleessoorten.

's Avonds reden we naar onze slaapplekken, voor de ene helft Brunoy, voor de andere helft Bois d'Arcy. Aangekomen in Bois d'Arcy, een oud jachthuis van een Frans vorstenhuis, maakten we de slaapzalen in orde en gingen, na beneden bij de open haard te hebben gezeten, vroeg naar bed.

Dinsdag 10 mei.

Om 8 uur was het opstaan geblazen. De heer Surink was al eerder uit de veren en was met de chauffeur en enkele jongens brood gaan halen.

Na het eten en na opgeruimd te hebben vertrokken we naar de Notre Dame, waar we de andere groep ontmoetten.

Na de Notre Dame te hebben bezocht zijn we naar de Place de la Concorde gereden, vandaar via de Champs Elysees naar place d'étoile met de Arc de Triomphe.

's Middags zijn we op eigen gelegenheid Parijs ingegaan.

's Avonds Place du Tetre bezocht, waar we een geweldig uitzicht hadden over Parijs. Een grandioze avond volgde hierop. En ook deze dag eindigde voor ons in Bois d'Arcy.

Woensdag 11 mei.

Zoals dinsdag om ongeveer 8 uur opgestaan. Om half elf bereikten we Versailles, waar we de tuinen bezochten en daarna het paleis zelf. Het was fantastisch mooi en interessant. We kregen een goede duidelijke rondleiding van de heer Surink.

Toen we cultureel vol gegoten waren begaven we ons naar de Arc de Triomphe die we beklommen om vanaf dit 'gebouw' te genieten van het prachtige uitzicht. 's Middags en 's avonds waren we vrij en zou ieder op eigen gelegenheid gaan eten.

Na door het centrum te zijn gelopen zijn we s' vonds gaan eten in 'les trois notes' op Place Pigalle. Hierna hebben we door Pigalle gelopen en zijn naar 'Bus Paladium' gegaan, het beroemde Beat-centrum van Parijs, waar we helaas niet naar binnen konden.

Het was fascinerend Place Pigalle en omgeving, een hemelsbreed verschil met andere plaatsen in Europa, een geheel eigen sfeer hangt hier.

Om ongeveer 10 uur bereikten we Ile de la Cité, waar we nog meer jongens ontmoetten.

Om elf uur vertrokken we van de Notre Dame naar Bois d'Arcy, waar we nog worstjes hebben gegeten en wat hebben gedronken. Zo ging ook deze dag over in de andere

Donderdag 12 mei.

Na de gebruikelijke dingen van de dag gingen we, naar het Louvre waar we van 11.30 uur tot 3 uur hebben rondgekeken. In deze tijd hebben we heel weinig gezien maar wel een indruk gekregen van de grootsheid van het Louvre.

's Middags naar de Dôme des Invalides waarna we op eigen gelegenheid de Eiffeltoren hebben bezocht. Een overweldigend uitzicht was het loon voor een half uur durende klimpartij.

's avonds aten we weer in les foyer des Etudiants, waarna we vrij waren tot 11 30 uur, zodat we Parijs nog eens konden bekijken en beluisteren, zonder haastig werkende kantoormensen.

Om half twaalf zijn we naar de Hallen gegaan, een groots gezicht al die grote hoeveelheden fruit, vlees, groente en vis. Ongeveer 3 uur keerden we in Bois d'Arcy terug van een vermoeiende dag.

Vrijdag 13 mei.

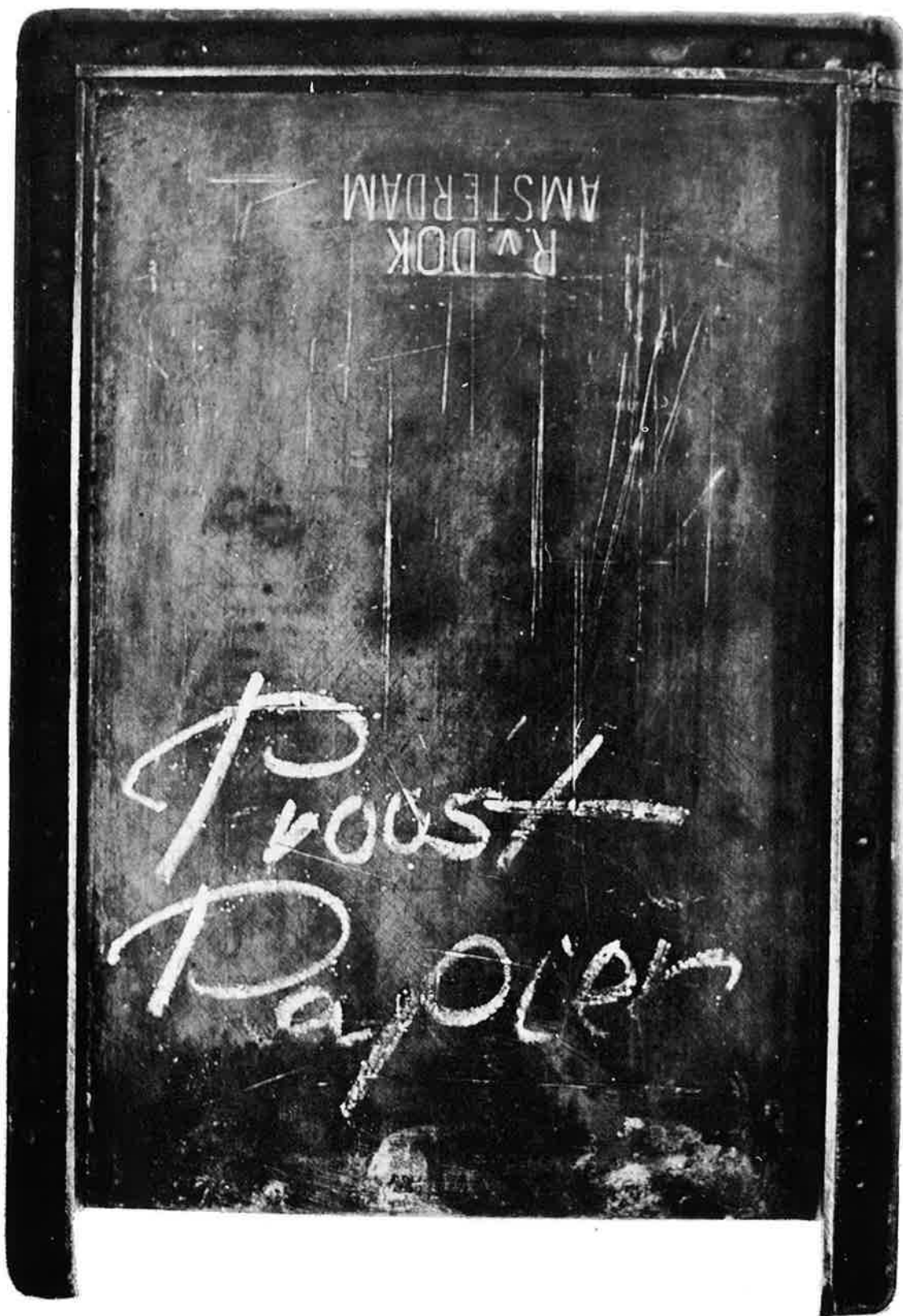
Onze laatste dag in Parijs startte met uitslapen tot 11 uur. 's Middags bezochten we Saint Chapel, die fantastisch mooi glas in lood ramen bezit. Hierna zijn we naar Ile de la Cité gegaan waar we tussen de zgn. Beatniks de laatste maal de sfeer van Parijs konden voelen. Om half zeven aten we in le foyer, waarna we in de Bois d'Arcy nog een leuke avond hadden met z'n allen.

Zaterdag 14 mei.

Vroeg op. Alles werd nog even goed opgeruimd en zo verlieten we dan Bois d'Arcy voor de thuisreis. Bij le Bourget ontmoetten we de andere bus en gingen gezamenlijk op weg naar Maubeuge, waar kort gestopt werd. Van Maubeuge naar Wernhout, waar we s' avonds om 5 uur aankwamen. Hier kregen we een afsheidsdiner aangeboden waarna de verschillende heren bedankt werden, waaronder de heer de Winter, de heer Wolf en de heer Surink, alsmede de beide dames en niet te vergeten de beide chauffeurs. 's Avonds om ongeveer 8 uur bereikten we Amsterdam.

Hier eindigde officieel een week, waarin we veel geleerd hebben, waarin we elkaar beter hebben leren kennen en waarderen.

Surink, alsmede de beide dames en niet te vergeten de beide chauffeurs.

sept '66 met een schone
galei beginnen